

ALBINA

REVISTA SĂPTĂMINALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

NUMĂRUL 43 (1139) ■ ANUL 73 ■ SERIA II ■ JOI 23 X 1969 ■ 8 pag. 25 bani

Turnul Chindiei — arcul de triumf al unor bătrâne vremi

Foto: EMIL ZERONIAN

PĂSTORUL

Cine are în grădină un brad,
Sau un măr, ori florile de nuntă
Urcate pe casă, cu grijă,
Florile care au adunat veacul
Și norul, clipa marelui sunet,
Acela e singur păstorul
Clorofililor, ploilor,
Pământului și casei în care
Își are căpâtiul viața.
Cine are în grădină izvor
Poartă prin lume o temelie de aur

Vin oamenii, se odihnesc o clipă,
Sorb apa cu nesaț și binecuvântă
Meșterul, superbe miini
Ale păstorului apel.
Povestea ajunge atât de departe
Încît drumul, drumul păstorului,
(Stăpinul vieții și al izvorului)
Înainte mult mai este.

DUMITRU M. ION

Testamentul lui Ienăchiță

de ION BANUȚA

„Și vă chem ca vrednici începători
de țară în ceas de statornicie a domniei mele, în această Curte domnească a
Tirgoviștei, unde voi domni de azi
înainte...”

MIRCEA CEL BĂTRÂN

De intri în istorie trebuie să calci
timid. Dedesubt se află oasele strămoșilor,
în fond oasele oamenilor, oasele lumii,
unind miezul pământului cu vârful cerului.
De cobori în istorie pe fir de argint
ori de cărbune, cert ori incert, dai de niște umbre, adinc ascunse
în veșnica ladă păstrătoare de oase,
umbre care răspundea odată la numele
de Decebal, de Mircea, de Ștefan, de Mihai,
de Ienăchiță, de Eminescu... Aflăm, în viață,
în acest vast și splendid decor multicolor,
clipe de extaz ori de durere, pe care Măria-Sa
Timpul, rupindu-le cu dinți de fier,
oțelit, adună un fel de fantastic broderii
pe această nemaipomenită planetă,
punind o înverșunată vamă pe toți și pe toate,
măcinând la moara lui de nemurire
domni și domnițe, măcinând, precum
înșiși Coșbuc spunea „și nat de rînd”
măcinând, — „cap de geniu sau de vită”...

Și prin părțile Tirgoviștei s-au statornicit
purtații ai civilizației, succedindu-se,
nu fără glorie, în epocile de bronz,
de fier, imobilate de frumusețea dacilor,
trăitori statornic pe aceste pământuri
ale făgăduinței. Să pătrundem deci,
încet, prin Arcada timpului, în sanctuarul
Văcăreștilor, citorii de poezie românească,
păstrători de datini și umblători în viitor.
Văcărești, de bună seamă, vor fi fost
mulți, pierduți în fel și chip în negurile
vremii, dar dintre ei numai unii

Cronica unui greier

ieșiră la lumină și pare-se, Ienăchiță
fu cel mai strășnic. Vopsit adinc și vast
în acele culori fără de moarte ale
curcubeului, Ienăchiță, altfel om libovnic,
cu gugiunea de sămur pe cap, anterior
de sevă roz-gălbui, încins în gar,
cu hanger încrustat în pietre scumpe
și multe aiele, — de necesitate unei
prea cînșite fețe, a scris „poezii
aproape lăutărești și cu acel simbolism
aproape exotic”... cum ne informează
acel genial Călinescu.

O, da! Om, poet, și albină am pătruns,
umblînd așa, hai-hui, din floare în floare
pe Bulevardul frunzelor moarte,
lăsînd în urmă plopi fremătători și
salcimi de vis, printre porumburile
ucise frumos de toamnă spre acel
„ceas solar” din Parcul Văcăreștilor
pe care cădea, probabil, odată, de
dimineață în amurg, gîndul, iubirea și
prîveala de foc a lui Ienăchiță, atunci
cînd osteneala îi cădea sublim și
neîdurătoare pe umăr. E toamnă! Calc
cu sfială pe banii de aur, de aramă,
de argint, de dimensiuni incredibile
parcă, din parcul Văcăreștilor de pe
Ialomîța, de lângă Cetatea de scaun a
Tirgoviștei, din parcul de unde, dacă
ai ochi de vultur străvezi Turnul
Chindiei încărcat de slavă, de amintire,
în cadranul magnific al soarelui. Chiar
aici, în imperiul poeziei Văcăreștilor,
o mină inadmisibilă, — a dat foc
palatului iluziilor, acel palat care fu
atît de amplu situat în istorie încît
el n-a mai putut să ardă.

El, da. Nimic nu poate să ardă din
ceea ce atît de statornic este, Ienăchiță
Văcărescu, în „Amărită turturea”,
în „Testament” și încă într-o nesfîrșire
de imagini din strălucirile lumii și
din ruinurile Tirgoviștei ne aruncă în
viitorul poeziei românești, într-un
Eminescu, Arghezi, Blaga, Bacovia și
încă în mii de alți slujitori de geniu
și de credință ai muzelor românești,
ai muzelor umanității întregi, care
proclamă azi din sufletul sufletului
lor soarele democrației românești. O!
Se află aici, sub acest soare și
această mare poetă și prozatoare a
Dimboviței noastre, foarte iubitoare
de țară, Elena Văcărescu, sublima
cetățeană care a imaginat, de acolo
de la Paris, în chiar cumplită clipă
a petrecerii sale în neant, într-un
fel de dănie de cristal, o academie
de suflet a poezilor României
ce ar putea să fie, și trebuie să
fie, pe această așezare, aici, aici la
Văcărești, aruncată ca un giuvaier
de veșnică amintire, lângă
Ruinurile Tirgoviștei.

Ienăchiță Ienăchiță Văcărescu! Om
de legendă. Poate că a fost! Ori
poate că n-a fost... Ca un Homer,
ori ca un Shakespeare! Peste
vechile plaiuri române a statornicit,
din iubire, din nestatornicie,
un... Testament:

„Urmașilor mei Văcărești
Las vouă moștenire
Creșterea limbii românești
Și a patriei cînstire”.

SĂPTĂMÎNA ECONOMIEI

* 25 - 31 OCTOMBRIE 1969

Marcată în fiecare an, la sfârșit de octombrie, de bogate manifestări de natură spirituală, „Săptămîna economiei” capătă tot mai mult aura unui eveniment tradițional încărcat de multe semnificații. Constituind atribute proprii poporului nostru, cumpătarea, chibzuința, spiritul de economie își găsesc un corespondent valoric important în numărul din ce în ce mai mare de librete de economii deținute de populație, în soldul general al depunerilor populației la C.E.C. în continuă creștere.

La 30 septembrie 1969, numărul libretelor de economii s-a ridicat la aproape 6 milioane. Aceasta înseamnă că, un libret de economii revine în medie astăzi la 3,3 locuitori. În anul 1960, numărul libretelor de economii a fost de 2,7 milioane, revenind în medie, 1 libret la 7 locuitori. La aceeași dată, soldul general al depunerilor la C.E.C. ale populației de la orașe și sate a fost cu 8,7 la sută mai mare decât cel existent la 31 decembrie 1968. Acest indicator de bază care ilustrează dezvoltarea acțiunii de economisire este astăzi de 10,9 ori mai mare decât la sfârșitul anului 1960.

Milioane de cetățeni s-au convins că buna gospodărire a banului înseamnă să depui la C.E.C. o parte din câștigul pe care-l ai, pentru ca atunci când vrei să-ți cumperi ceva de valoare mai mare — un autoturism de pildă sau să-ți construiești o locuință — să nu fi nevoit a te îndatora la altul, ci să iei din suma economisită cât îți face trebuință, să te „împrumuți”, cum spune un scriitor, „de la tine însuți”.

Cetățenii își păstrează economiile personale la C.E.C. și datorită avantajelor pe care această instituție le oferă depunătorilor săi.

Astfel, sumele depuse la C.E.C. se află în deplină siguranță, fiind garantate de stat și sporesc prin dobânzile sau câștigurile pe care această instituție le acordă.

Este demn de reținut că în fiecare an, Casa de Economii și Consemnațiuni acordă depunătorilor dobânzi și câștiguri în valoare de sute de milioane de lei.

Depunătorii pot dispune de banii depuși la C.E.C. ca de orice bun personal, putînd să-i retragă oricînd, de la orice unitate C.E.C. Toate operațiunile de depuneri și restituiri se fac gratuit, la cererea depunătorilor, la orice unitate C.E.C. din țară, fiind scutite de orice impozite și taxe.

Spre deosebire de cel ce n-are libret de economii și care trebuie să umble cu toți banii asupra lui, putînd să-i piardă sau să-i irosească, depunătorul pleacă de acasă doar cu libretul de economii în buzunar, fiind astfel asigurat că nu va avea nici o pagubă.

Se întîmplă însă ca unii oameni să nu fie totuși depunători la C.E.C. Unii se feresc, spunîndu-și în sinea lor: „De ce să depun eu economiile mele la C.E.C. ca să aflu și alți oa-

meni că am bani?” Această părere este cu totul greșită, deoarece Casa de Economii și Consemnațiuni ca și unitățile care efectuează operațiuni C.E.C. păstrează secretul asupra numelui depunătorului și a sumelor ce le are păstrate la C.E.C., această obligație fiind stabilită prin lege.

Operațiunile ce se efectuează pentru depunători sînt de asemenea secrete și chiar și popularizarea numelui cîștigătorilor nu se poate face decît numai cu consimțămîntul scris al acestora.

Dobînzile și cîștigurile se achită integral, fiind scutite de orice taxe sau impozite.

Alți oameni spun: „Dacă am banul în casă îl folosesc cînd am nevoie”. Însă, așa cum s-a

arătat și de la C.E.C. îl poți scoate oricînd ai nevoie. Dacă cineva a depus o sumă de bani și mîine ar dori să o scoată, nu-l împiedică nimeni. Sînt banii depunătorului și C.E.C.-ul îi restituie oricînd la cerere și în plus, cu dobîndă sau cîștiguri.

Instituție cu vechi tradiții în țara noastră, Casa de Economii și Consemnațiuni desfășoară o largă activitate în folosul populației, oferindu-i posibilitatea de a-și păstra în cea mai deplină siguranță și în condiții deosebit de avantajoase economiile bănești personale. Pentru realizarea acestei posibilități, Casa de Economii și Consemnațiuni a introdus instrumente de economisire variate, care se găsesc în permanență la dispoziția populației. Se urmărește

prin aceasta să fie satisfăcute interesele populației nu numai în ceea ce privește siguranța păstrării banilor depuși la C.E.C., dar și în ceea ce privește avantajele multiple care le sînt acordate. Fiecare instrument în parte oferă depunătorilor pe lîngă avantajele generale ale economisirii la C.E.C., și avantajele sale specifice.

Sărbătorînd în aceste zile „Săptămîna economiei”, oamennii muncii de la sate vor folosi și acest prilej pentru a deveni prieteni statornici ai economiei sau pentru a-și spori sumele deja depuse, dovedind o dată mai mult că știu să-și gospodărească cu grijă veniturile bănești personale.

ECONOMISIREA semnal înțelepciunii

VĂ INVITĂM LA O DISCUȚIE

Vă invităm, iubite cititor, la o discuție pe tema economiei. Vom începe convorbirea noastră amintind un dicton: „Mult câștigi, mult cheltuiesti”. Îl invocăm adesea aceia care nu-și gospodăresc chibzuit banii. Le vom răspunde citindu-l pe George Coșbuc: „cine cheltulește tocmai pe tocmai câștigă, nu e nici nebun, dar nici cuminte”.

Aspre cuvinte! Au fost scrise cu peste o jumătate de veac în urmă. Astăzi, cei cărora li se adresează sînt — din ferice — tot mai puțini. Căci, pe măsura creșterii veniturilor populației, se dezvoltă și spiritul de economie, de bună gospodărie a banilor. Cea mai evidentă dovadă în acest sens o constituie faptul că numărul celor ce economisesc la C.E.C. se ridică la milioane, iar valoarea sumelor depuse crește necontenit.

Oricine intenționează să-și cumpeze un obiect de valoare mai mare ia hotărîrea să depună la C.E.C. cu regularitate, o anumită sumă de bani. Poate ați luat și dv. o asemenea hotărîre. Vi s-a întimplat desigur ca — fără de treburi — să nu fi avut

uneori răgaz de a trece, imediat, pe la o unitate C.E.C. pentru a depune suma stabilită dinainte. Vă mai amintiți de câte ori, în asemenea situații, banii „s-au dus” pe cheltuieli mărunte? Firește că de fiecare dată v-ați gândit: „data viitoare voi depune o sumă mai mare și pentru data aceasta”.

V-ați întrebat cum se explică asemenea situații și, mai cu seamă, cum pot fi ele prevenite?

Prevenirea lor depinde nemijlocit de dezvoltarea spiritului de economie, o deprindere ce se formează cu timpul. „E mai greu a păstra, decît a câștiga” — precizează o zicală.

Căile pentru formarea deprinderii de a economisi sînt multiple.

Dumneavoastră, ca și tuturor celor care doresc să economisească la C.E.C., Casa de Economii și Consemnațiuni vă pune la dispoziție librete de economii variate, obligațiuni C.E.C. cu câștiguri, ca și alte instrumente de economisire.

Deci, posibilități multiple, avînd toate același scop: **ECONOMIA**

LIBRETUL DE ECONOMII CU DOBÎNDĂ ȘI CÎȘTIGURI

Dorința acelor depunători care economisesc pentru a cumpăra mobilă, televizor, frigider etc., poate fi îndeplinită înainte de stringerea înțregii sume necesare, cu ajutorul libretului de economii cu dobîndă și câștiguri.

Pentru sumele păstrate pe aceste librete, depunătorilor li se acordă:

- dobîndă și
- câștiguri în obiecte, prin trageri la sorți trimestriale, constînd din garnituri de mobilă, televizoare, frigider, aparate de radio și alte obiecte menționate în lista de câștiguri, ce pot fi alese de câștigători în limita valorii câștigurilor ieșite la sorți, precum și câștiguri în aragazuri cu butelii.

De curînd la depunerile pe aceste librete, C.E.C. a acordat pe lîngă alte numeroase câștiguri în obiecte și 800 de aragazuri cu butelii.

Iată ce avantaje vă oferă fiecare din aceste instrumente de economisire:

LIBRETUL DE ECONOMII CU DOBÎNDĂ

Economisirea treptată a unor sume importante care sporesc prin dobînzile anuale se realizează cu ajutorul libretului de economii cu dobîndă. Dobînzile adăugate la sfîrșitul fiecărui an la sumele depuse pe acest libret produc la rîndul lor, dobîndă.

De exemplu, din banii obținuți pentru zilele muncă efectuate în cursul unui an și din cei proveniți din valorificarea unor produse din gospodăria proprie, un țaran cooperat economisește suma de 5000 de lei pe care o depune pe un asemenea libret.

La C.E.C. această sumă va spori în funcție de timpul de păstrare după cum urmează:

Timpul de păstrare	Economii — realizate, împreună cu dobînda
un an	5.250,00
doi ani	5.512,50
trei ani	5.788,15
patru ani	6.077,55

În cazul în care s-ar depune 10000 de lei, această sumă ar spori astfel:

Timpul de păstrare	Economii — realizate, împreună cu dobînda
un an	10.500,00
doi ani	11.025,00
trei ani	11.576,30
patru ani	12.155,10

Cu o depunere inițială a cărei limită minimă este de 25 lei, orice cetățean poate începe economisirea pe un libret de economii cu dobîndă nominal.

LIBRETUL DE ECONOMII CU CÎȘTIGURI

Dacă preferați, în locul dobînzilor acumulate în timp, posibilitatea ca sumele depuse să crească prin câștiguri în bani, aveți la dispoziție libretul de economii cu câștiguri. La depunerile pe acest libret se acordă câștiguri în bani, prin trageri la sorți trimestriale, care au loc în ultima zi a fiecărui trimestru.

Trimestrial, la fiecare 1000 de librete se acordă cîte 15 câștiguri în bani din care un câștig de 250 la sută, unul de 200 la sută, unul de 100 la sută, unul de 50 la sută și 11 câștiguri de cîte 25 la sută, calculate față de soldul mediu trimestrial al libretelor ieșite câștigătoare.

Libretul de economii cu dobîndă și câștiguri în autoturisme

La depunerile pe acest libret se acordă pe lîngă dobîndă și numeroase câștiguri în autoturisme, care se atribuie prin trageri la sorți trimestriale. La tragerile la sorți participă toate libretele care au un sold minim de 5000 lei și a fost păstrat la C.E.C. în tot cursul trimestrului pentru care se efectuează tragerea la sorți (libretele emise în cursul trimestrului sau acelea ale căror solduri au fost lichidate în trimestrul pentru care se face tragerea, nu participă la tragerea la sorți respectivă).

La tragerile la sorți ale libretelor de economii cu dobîndă și câștiguri în autoturisme, Casa de Economii și Consemnațiuni a acordat pînă în prezent 4209 autoturisme de diferite mărci ca: Mercedes 190, Fiat 1800, Fiat 125, Volga M-21, Renault 16, Renault 10, Dacia 1100, Moskvici 408 ș.a. Numai în cursul acestui an numărul de autoturisme pe care C.E.C. le-a acordat depunătorilor se ridică la 885.

Atît la tragerile la sorți care au avut loc anul acesta, cît și la celelalte trageri, au fost și cazuri cînd același depunător a câștigat la o tragere mai multe autoturisme. Astfel, la o tragere la sorți a libretelor de economii cu dobîndă și câștiguri în autoturisme — ne referim numai la cazuri în care câștigătorii au consimțit în scris să fie popularizați — G. Emanoil din Constanța, str. Mircea nr. 9, a câștigat 2 autoturisme. Tot din Constanța, soții Prodănescu Ion și Prodănescu Luiza au câștigat la aceeași tragere

la sorți fiecare cîte un autoturism. La ultima tragere la sorți, Luca Ion din Tg. Secuiesc a câștigat un autoturism Skoda M.B., iar soția sa, Luca Maria a câștigat la aceeași tragere un autoturism Moskvici 408.

Printr-o simplă coincidență, cîteva din sutele de câștigători de autoturisme de la una din tragerile la sorți ale acestui libret de economii (care a avut loc anul trecut), sînt vecini. Iată-i: Neagu Grigore din Pitești, Calea București blocul nr. 26 și Ghete Constantin de asemenea din Pitești, Calea București, însă... blocul nr. 27, câștigători fiecare al unui autoturism, Harta Heinrich din Sighișoara, str. Florilor blocul 2 — câștigătorul unui Trabant 601 și Chiriac Victoria domiciliată tot în Sighișoara, pe str. Florilor la blocul 3 — câștigătoarea unui Renault Dauphine Gordini, iar din Roman, norocoșii vecini sînt Antoniu Dumitru și Rugină Aurelia de pe str. Anton Pann, locatarii aceluiași bloc nr. 15, amîndoi câștigători ai cîte unui autoturism.

Peste cîteva zile va avea loc tragerea la sorți pentru trimestrul al III-lea al acestui an a libretelor de economii cu dobîndă și câștiguri în autoturisme. La această tragere la sorți, Casa de Economii și Consemnațiuni va acorda 323 de câștiguri în autoturisme din mărcile Fiat 1800, Volga M-21, Renault 10, Dacia 1100 și altele.

LIBRETUL DE ECONOMII CU CÎȘTIGURI ÎN MATERIALE DE CONSTRUCȚII

Acest libret de economii oferă depunătorilor posibilitatea să-și realizeze în condiții avantajoase dorința de a-și construi o casă proprietate personală.

Prin trageri la sorți trimestriale, titularii libretelor beneficiază de importante câștiguri în bani cu care își pot procura cu prioritate principalele materiale necesare construirii de locuințe: cherestea, ciment, tablă, carton asfaltat etc.

Libretul de economii cu câștiguri în materiale de construcție se emite în sume fixe de 1 000 lei.

Economisind pe aceste librete, numeroși săteni și-au construit case trainice și frumoase. Nu demult, cooperatoarea Gunesch Ana din comuna Cristian, județul Sibiu, și-a construit o casă nouă din câștigul de 20 000 lei ce i-a fost acordat de C.E.C.

Câștiguri importante au obținut de asemenea și BODIU FLAVIU din comuna Rebrîșoara, județul Bistrița-Năsăud, BERCIA V. ION din comuna Sălcium de Jos, județul Alba, VISAN SIVESTRU din satul Făușeni, județul Cluj, și numeroși alții.

UN NOU INSTRUMENT DE ECONOMISIRE

LIBRETUL DE ECONOMII CU CÎȘTIGURI ÎN MATERIALE DE CONSTRUCȚIE

DREPTURI ȘI AVANTAJE ALE DEPUNĂTORILOR LA C.E.C.

- garanția statului asupra sumelor depuse, depunerile putînd fi retrase oricînd ;
- păstrarea secretului privind numele depunătorilor și operațiunile efectuate ;
- sporirea economiilor prin dobînzii și câștiguri ;
- scutirea de impozite și taxe a depunerilor, câștigurilor și dobînzilor, precum și imprescriptibilitatea lor ;
- dreptul de condiționare a depunerilor ;
- dreptul de a împuternici și alte persoane să dispună de sumele păstrate la C.E.C. ;
- dreptul de a lăsa moștenire sumele depuse.

OBLIGAȚIUNI C. E. C. CU CÎȘTIGURI

Economisirea pe obligațiuni C.E.C. oferă și ea depunătorilor însemnate avantaje.

Obligațiunile C.E.C. sînt instrumente de economisire „la purtător” (nenominale) și se emite în valori fixe de 200 lei, 100 lei, 50 de lei și de 25 de lei.

Avantajului că sînt instrumente de economisire la purtător, i se adaugă cel privind sporirea sumelor depuse, prin acordarea unor importante câștiguri în bani. Pentru sumele

depuse pe obligațiuni, Casa de Economii și Consemnațiuni acordă prin trageri la sorți lunare, care au loc în ultima zi a fiecărei luni, câștiguri în bani de : 100 000 lei, 75 000 lei, 50 000 lei, 25 000 lei, 10 000 lei, 5 000 lei, 2 000 lei, 1 000 lei și de 800 lei. La fiecare tragere la sorți lunară se acordă cîte 2 887 câștiguri în valoare de 2 830 000 lei, ceea ce înseamnă că anual, numărul câștigurilor acordate depunătorilor pe obligațiuni C.E.C. este de 34 644. Valoarea totală a acestora este de 33 960 000 lei anual.

ÎN CURÎND

UN LIBRET DE ECONOMII PENTRU TURISM

Titularii noului libret de economii vor beneficia de dobînzii și de câștiguri. În afară de aceasta, depunătorii, câștigătorii la tragerile la sorți beneficiază de excursii în străinătate. La excursiile organizate prin Oficiul Național de Turism câștigătorii beneficiază de prioritate, iar în cazul călătoriilor individuale în străinătate, câștigătorii primesc la cerere o parte din valoarea câștigului obținut în valuta țării în care se deplasează.

Libretul de economii pentru turism poate fi emis pe numele persoanei care efectuează depunerea sau pe numele altei persoane.

Câștigurile se acordă prin trageri la sorți trimestriale, la care participă libreturile care au în tot cursul trimestrului pentru care se efectuează tragerea, un sold de minimum 3 000 lei.

Libretele de economii pentru turism se emite de unitățile operative ale Casei de Economii și Consemnațiuni : filiale și agenții C.E.C.

5 796

unități

efectuează

pentru populație

operațiuni

C. E. C.

În întreaga țară funcționează pentru efectuarea operațiunilor de depuneri, restituiri etc., 5 796 unități din care 1 440 unități C.E.C. proprii : filiale și agenții și 4 356 unități mandatate : unități poștale, ghișee C.E.C. în întreprinderi, instituții, mandatarilor comunal.

Din cele 5 796 unități, un număr de 4 801 deservesc populația de la sate.

Ne vorbesc despre spiritul de economie:

Scriitorul MARIN PREDĂ:

Bătrînul dascăl se ori cîtva timp din povestit ca și cînd ar fi vrut ca spusele sale să fie bine înțelese; apoi el continuă:

„...Iar ceea ce îți spun eu are valoare și în economie, în materie de bani de pildă. Ai observat cum valoarea banilor se face deodată pentru tine de două sau de trei ori mai mare decît este ea în mod curent? Nu trebuie să-ți bați capul ca să-ți dai seama cînd anume se întîmplă acest lucru atît de adevărat; poți să auzi de pildă foarte des pe cîte cineva spunînd aceste cuvinte: «N-am avut eu atunci bani!»... Și înțelesul e că a existat un moment în care s-ar fi putut înfăptui ceva ce-și dorea mult, mult de tot. S-ar fi putut, dar prilejul a fost pierdut pentru că el n-a avut la îndemînă o anumită sumă de bani, pentru că n-a avut deprinderea să o economisească din vreme. Aceste momente din viață pot fi și foarte rare, dar niciodată atît de rare ca să excludă necesitatea deprinderii despre care vorbesc. În viața de zi cu zi a oamenilor, chiar în zilele noastre, lipsa obișnuinței de a economisi duce la soluția împrumutului; bineînțeles neînrobitor, deoarece camăta e interzisă prin lege. Pentru oricine

soluția aceasta este însă cel puțin ciudată și în orice caz neplăcută. Neplăcerea, bineînțeles, nu e îndreptată împotriva persoanei care ne-a împrumutat — dimpotrivă, îi aducem mulțumiri că ne-a făcut un serviciu — ci e îndreptată împotriva noastră înșine. Și aici e ciudățenia. Pentru că ia gîndește-te: a te împrumuta nu înseamnă oare a înstrăina propriile tale resurse? Din moment ce trebuie să restituim banii împrumutați, înseamnă că dăm astfel cuiva dreptul de a ne sili la prevedere, dar fără meritul și mîndria de a fi știut noi înșine să ne stăpînim și să îndreptăm spre economie o parte a cîștigului nostru. Într-adevăr, împrumutîndu-ne, noi facem, siliți, un lucru pe care dacă l-am face nesiliți, ne-ar pune la îndemînă o sumă pe care o putem folosi oricînd și, în plus, ne-ar da satisfacția stăpînirii de sine; o plăcere care nu e de loc dintre cele mici. Condiția ar fi deci să procedăm invers: în loc să strîngem ban cu ban ca să înapoiem un împrumut, mai bine să economisim dinainte ban cu ban și în loc să ne împrumutăm de la alții, să ne împrumutăm de la noi înșine...”

Dramaturgul ALEXANDRU MIRODAN:

Trebuie să economisim metalul. Din bucata de tablă, din șpanul răsucit și din șurubul asvîrlit în curte, se nasc, prin re-topire, locomotive. V-ați gîndit vreodată că mergem de la București la munte, într-un compartiment condus de rodul unei economii?

Trebuie să economisim cuvintele. Din scrisorile trimise de Cehov lui Gorki mai tînărul — te lovește stăruința pentru economisirea de cuvinte în proză: „taie, dragul meu, Alexei Maximovici, din trei cuvinte — taie două”. Caragiale făcea același lucru pe dialogurile și „momentele” sale — din cauza avartiei — au rămas ca-podopere. Arta înseamnă cu-

vint. Nu se scuza Flaubert în veacul al XIX-lea că, fiind prea grăbit, n-a putut scrie scurt?

Gîndiți-vă că emoția, stilul în artă, se nasc și dintr-o economie a cuvintelor.

Trebuie să economisim secunde, dar ce spun secunde, zecimi de secundă. De cîți ani și pe cîte stadioane se străduiesc atleții să economisească o zecime de secundă la 100 metri plat?

„Să mai aduc aminte — după o istorie de experiență și înțelepciune — că banul, rod al trudei se cuvine la rîndu-i economisit, adică respectat ca metalul, cuvîntul și secunda, din care el se naște?

Scriitorul ANTON PANN:

Cît îți-e pătura, atît te-nfide.

Căci,

Cum îți vei așterne, așa vei dormi.

Și,

Stringe mișină de cu vreme,
Gunoii de vară e piper de iarnă.
De unde tot iei și nu pui, curînd se isprăvește.
Banul e făcut rotund, lesne se rostogolește.
Iei cîte unul și dai cu pumnul.

Și,

Nu risipi meiul, c-anevoie se adună.

Și,

Cînd insetează curtea ta, apa-n drum nu lepăda.

Și,

Apa limpede pînă nu vei vedea
Cea tulbure n-o lepăda.

Și,

Banul muncît nu se prăpădește.

De aceea,

Cîne nu crufă paraua, nici de galbeni nu-l e miță.

Artistul poporului GR. VASILIU BIRLIC:

Am prilejul să-mi descarc suflul împotriva unuia dintre eroii mei: Avarul lui Moliere. Am prilejul să dezbrac sărăcăciosul lui costum și să spun cinstit ce gîndesc. De pe poziția actorului, deci.

Am să mă îngraș, rizînd de eroul slăbănog pe care-l întruchipez și sînt sigur că cine l-a văzut va rîde la fel... Nefericit Harpagon, dacă, prin absurd, te-ai fi putut naște în zilele noastre, nu ți-ar fi fost rușine să îngropi în pămînt, sub o lespede, caseta aceea îndesată cu aur, cînd milioane de oameni știu azi atît de bine să se bucure de munca lor, de roadele ei, de banii pe care i-au cîștigat și pe care îi chivernisesc cu grijă, arătînd prin aceasta respect față de propria lor muncă? Și te-aș mai întreba, Harpagon, — dacă te-ai mal fi putut rătăci pe undeva, în zilele noastre, ca o umbră a capitalismului, pentru noi apus definitiv — cu ce te-ai fi ales? Cu nimic!

Faptele tale și apoi istoria te pedepsesc, Harpagon. Iar dacă-ți suport pe umeri hainele, în AVARUL, e numai ca să stîrnesc risul spectatorilor și disprețul lor de azi pentru chinuitoarea ta zgîrcenie de ieri... Te joc, Harpagon, dar nu te iubesc. Dimpotrivă: mi-e tare silă de tine!

Harpagon a vrut să îngăimeze ceva, dar n-a avut curaj, în fața argumentelor mele zdrobitoare, și s-a auto-îngropat sub scenă, cu caseta în brațe. M-am lepădat de el.

Economia nu înseamnă să fii zgîrcit, ci cumpătat. În adevăr, nu înseamnă să strîngi bani din dorința bolnăvicioasă de a-i avea, pur și simplu, ci din nevoia firească, umană, de a-i folosi în modul cel mai nimerit.

Este, în această cumpănire, o grijă, un respect față de rodul muncii tale. Banii nu provin din cămătăriile nici unui Harpagon, ci din munca ta cinstită. Și apoi, banii aceștia, economisiți la C.E.C. — în orice chip vreți, că sînt destule chipuri — nu aduc chinurile Avarului, înnebunit de disperare că i s-a furat caseta cu aur, — ci aduc siguranța păstrării lor cu folos pentru trebuințe mai mari. E limpede doar: sînt banii noștri, munciiți cu cinste. De ce să nu le sporim valoarea depunîndu-i la C.E.C.?

N-avem loc pentru Harpagoni în țara aceasta. Cum n-avem loc pentru nici unul din eroii negativi ai trecutului. Au ajuns de risul lumii! Cu ani în urmă, jucînd în filmul «Telegrame», transpus pe ecran după o schiță a marelui nostru Caragiale, eram siliți de rolul respectiv să suport o ploaie de palme pe obraji și de picioare în spate. Netrucate! Departe de a mă plînge, am spus însă întotdeauna despre eroul de-acolo, cu toată obiectivitatea: Bine i-a făcut! Că prea le-a meritat!...

Așa și cu eroul meu de-acum. U joc, dar nu-l iert. Nu pot!

LOZ IN PLIC

JUCIND LA LOZ ÎN PLIC

puteți câștiga imediat autoturisme de diferite mărci și capacități precum și premii în bani
LA SERIILE SPECIALE (6 LEI)

Autoturisme „DACIA 1100“, „MOSKVICI 408“ cu 4 faruri și radio, „SKODA 1000 M.R.“
„TRABANT 601“, premii în bani
LA SERIILE OBIȘNUITE (3 LEI)

Premii în bani de : 20 000 lei, 10 000 lei, 5 000 lei, 2 000 lei, 1 000 lei ș.a.
Simplu practic și avantajos : LOZUL ÎN PLIC !

PENTRU SEZONUL DE TOAMNA

O ținută
elegantă
prin:

- raglane tercot — impermeabile, simple sau dublate cu țesături fantezii, croială și accesorii potrivite tuturor vîrstelor ;
- costume din țesături sută la sută lină sau tergal, într-o gamă variată de culori și desene, pentru toate ocaziile ;
- cămăși din țesături din bumbac în amestec cu fibre poliesterice Vucova, Lux etc., modele clasice, sport și fantezii, foarte rezistente și practice ;
- cravate din mătase naturală sau artificială, desene și culori moderne.

Reînnoiți-vă
abonamentele
la revista
„ALBINA“

PE TIMP RĂCOROS ȘI PLOAIE
purtați

- IMPERMEABILE
- UȘOR DE SPĂLAT
- ELEGANTE
- CROIALĂ MODERNĂ
- PREȚURI CONVENABILE
- PRACTICE

RAGLANE
din țesături impermeabile
MODELELE DORITE LE GĂSIȚI
LA MAGAZINELE COOPERĂȚIEI DE CONSUM

OCTOMBRIE

L	M	M	J	V	S	D
		1	2	3	4	5
		6	7	8	9	10
		11	12	13	14	15
		16	17	18	19	20
		21	22	23	24	25
		26	27	28	29	30
		31				

Memento!
De curățat
într-o zi
de toamnă!

SATIRĂ

ȘI UMOR

serenada

TINDALĂ

M-am dus la O.I.P.I.D. Probabil că știți ce înseamnă aceste inițiale binecunoscute. Pentru cei care n-au aflat, le reamintesc: Oficiul internațional pentru înregistrarea descoperirilor. Aici s-a prezentat și răposatul Columb pentru a lua un număr de înregistrare care să certifice că a pus piciorul pe un pământ care risca să rămână în anonimat.

Deci m-am dus la O.I.P.I.D. care, ca orice instituție serioasă

Descoperirea porumbului

are un birou de informații cu coadă. Când mi-a venit rândul, omul de la ghișeu s-a uitat lung la mine și m-a întrebat scurt:

— Dumneavoastră?
— Am făcut o descoperire...
— Știu.
— Ați aflat?
— Aș! dar toți care vin aici sînt convinși că au descoperit ceva.
— Eu chiar am descoperit.
— Ce?
— Porumb!

Omul se încruntă și mă luă tare:

— Hai, nu mai incurca locul. N-am timp de bancuri.
— Nici eu, Vorbec serioș.
Omul mă privi mai atent:
— Și zici că ai descoperit... cum se numește?
— Porumb.

— Foarte frumos drăguță, zise omul de la ghișeu zîmbind pe sub mustața proaspăt rasă. Mergi matale pe culoarul ăsta și al doilea birou pe dreapta.

Am bățut și am intrat. Doi oameni în halate albe m-au țintuit pe scaun. Cu ei, discuția nu a durat mult.

— Ce ai descoperit?
— Porumb.
— E clar. Treci la duș.
Drept să vă spun nu înțelegem de ce trebuie să fac duș pentru că să pot înregistra o descoperire. M-au convins. Că erau solizi. După ce am terminat, m-au întrebat cum mă mai simt.

— Foarte bine.
— În cazul acesta puteți pieca.
— Dar cu descoperirea mea ce fac?

— Iar începi?
— De ce nu mă credeți cînd vă spun că am descoperit porumb?

— Pentru că planta asta se cultiva în America cu 2000 de ani î.e.n., iar în țara noastră s-a introdus la sfîrșitul secolului XVII. E clar?
— Foarte.
— Deci nu puteai să descoperi ceva care se cunoștea de mult.

— Și totuși am descoperit mari cantități de porumb nerecoltat pe ogoarele cooperativelor agricole din Măicînești, Rimnicieni, Bogza...

— Pentru asta adresează-te direcției agricole a județului Vrîncăea.
— Acolo se cunoaște situația.
— Și ce vrei de la noi?
— Să le faceți ce mi-ați făcut și mie.
— Adică?
— Un duș rece.
Fiindcă... e o toamnă fierbinte.

B. CRISTIAN

BIROCRATICĂ

ROMAN ÎN CATRENE

După naștere, eroul este dus de tată pentru a fi declarat la starea civilă. După ce un funcționar scrie actul...

Copilul, plin de vioiciune, A-ntîns minuța spre extract. Iar ochii lui păreau a spune:
— Uitați, primesc întîiul act!

Implinește doi ani și...

Cînd îi tăiară moțul în grădină,

După obiceiul vechi, nașul Gavrilă I-a-ntîns o tavă cu obiecte plină, Din care puștii-alese o ștamplă.

Incepînd să meargă la școală...

De patru zile tot repetă Dorința lui, micul ștrengar:
— Decît să-mi lei, tată, servjețā, Mai bine, zău, ia-mi un dosar!

Profesorul vorbește elevilor despre piesa „O scrisoare pierdută”. La prînz...

Piesa-acasă o discută:
— Știi, scrisoarea, dragă tată, Nu ar mai fi fost pierdută, De era înregistrată.

Desen de ZAHARIA BUZEA

CONTRASTE

- ACUL ARE CAP, DAR NU ARE PĂR
 - FERASTRAUL ARE DINȚI, DAR NU MĂNINCĂ
 - STICLA ARE GIT, DAR N-ARE GLAS
 - UN CEAS ARE LIMBĂ, DAR NU VORBESTE
 - AFA RIULUI MERGE, DAR N-ARE PICIOARE
- ALEC VALENTIN

Devenit matur, dragostea își spuse cuvîntul...

Și cînd o fată întîlni, Cu chipul fraged ca de nalbă, Instantaneu o îndrăgi, Căci o chema Aneta Jalbă.

O ia de nevastă și are un băiat care-i seamănă perfect. Și atunci...

Exclamă fericit, De leagăn cînd s-apropie:
— Imi seamănă leit, În fine, am o copie!

V. D. POPA

Tindală, cum se știe, a fost și mare meșter constructor. S-a apucat odată să-și facă un car în casă și cînd a fost gata, nu l-a mai putut scoate pe ușă. Altă dată, a-nceput să clădească o casă, nu de la temelie, ca toată lumea, ci de la acoperiș. Ce-a ieșit, să nu mai vorbim. Dar toate astea au fost cîndva și credeam că Tindală a rămas închis între copertile cărților cu snoave. Cînd colo, l-am întîlnit deunăzi în comuna Mavrodin, județul Teleorman. Ce făcea? Se ocupa, bineînțeles, cu construcțiile.

La vreo doi kilometri de marginea comunei, în plin cîmp, se afla o casă părăsită Solidă, cu vreo opt încăperi, dar netencuită, fără ferestre, fără podele și nemobilată.

— E un adăpost de bufnițe? l-am întrebat pe un localnic.

— Nu, dar ar putea să devină și adăpost pentru bufnițe, fiindcă și așa ne gîndim s-o demolăm.

— Atunci de ce ați mai construit-o?

— Pentru că nu puteam demola ceva ce nu era construit.

— Înțeleg, dar pentru cine?

— Pentru tractoriști.

— Și-atunci, de ce n-o terminați?

— Fiindcă e prost amplasată. Întîi, e prea departe de sat și electricizarea ei ne-ar costa cel puțin tot atîta cît a costat construcția, adică optzeci de mii de lei. Apoi, între casă și sat e valea asta pe care o vedeți și care se umple toamna cu apă iar în timp de iarnă cu troiene.

— Bine, dar cui i-a venit ideea s-o amplaseze aici? am mai întrebat eu.

— Vechilor consilii de conducere ale cooperativei. Știți, la noi s-au petrecut în ultima vreme diverse nereguli și conducerea a tot fost schimbată.

— Și paguba? Cine-o plătește?

Omul a ridicat din umeri. Mi-a venit atunci ideea salvatoare:

— Aveți în sat, vreunul Tindală?

— N-am auzit.

— Imposibil să nu fie. Numai el putea să facă o casă ca asta.

— Aveți dreptate, s-a luminat conlocutorul meu. Să plătescă Tindală!

NICOLAE CULCEA

MEMORIA STELELOR

Din monotonia programului, mulți telespectatori considerau drept oază imbieloare timpul petrecut între metronom și cronometru sau alături de stelele fără nume. Dar iată că o recentă emisiune a concursului stelelor ne-a răpîit plăcuta iluzie a unui joc fair-play.

Am auzit multe discuții în legătură cu gafa unei „stele”. Pe bună dreptate telespectatorii sînt afectați de faptul că sînt considerați niște naivi. Carevasăzică noi stăm în fața micului ecran și strîngem pumnii pentru reușita concurrentului iar acesta nu e în stare să țină minte măcar ordinea în care i s-au dat răspunsurile la întrebări.

Acum, după ce ne-am lămurit, există două soluții: sau juriul să dea de la început rezultatele urmînd ea apoi să asistăm fără emoții la evoluția concurenților sau să se modifice regulamentul pe ici, pe colo și anume prin părțile esențiale.

Chiar și o emisiune care apelează la aștrii nu are dreptul să-i desconsidere pe bieții și naivii pămînteni.

A. C.

P.S. După ce rîndurile de mai sus au fost date la tipar, în emisiunea de la începutul acestei săptămîni, s-a încercat o explicație. Creadă cine-o vrea. De reținut promisiunea că în viitor concursul o să apeleze la vocea și nu la memoria stelelor.

de PETRE HLADCHI BUCOVINEANU și ANDREI CROITORU

Cam în acel timp, Ion Răducanu devenise și gazda ingineriei Raluca Bozdog, trimisă în acel sector pentru a face prospecțiuni geologice Raluca se împrietenise repede cu Mioara Ciolan, o fetișcană veselă, pusă mereu pe glume și care de cîteva luni ocupa funcția de moașă la casa de nașteri din comuna vecină.

Mioara o vizitase deseori pe Raluca Bozdog la domiciliul lui Răducanu. Discutau vrute și nevrute Ba, uneori Raluca vorbea chiar și despre cîteva din bogățiile pe care le descoperise în jur... Gheorghe I. Dumitrașcu plecase de mult și rare ori mai trimitea cîte o scrisoare prin care întreba neamurile de sănătate Dar se ivise o coincidență, banală la prima vedere pe care căpitanul Suciu o luase în serios Mioara Ciolan era o colecționară pasionată de tablouri

vechi, în special de icoane Pusesese ochii chiar și pe două icoane, mai frumoase din locuința lui bădia Răducanu Dorea să le cumpere cu orice preț. Se neguțase chiar și cu „tanti” Catrina, soția lui George Răducanu...

Imediat după ce le-a cumpărat a plecat să-și petreacă concediul pe litoral. Căpitanul Dumitrașcu se afla la capătul unei săptămîni de muncă asiduă. Cele cîteva indicii deosebit de prețioase și mai ales declarația Ralucai Bozdog îl aducea pe o nouă pistă de acțiune, așa cum își dorise încă de la început Dorea însă să-și întipărească cîteva amănunte. Cu permisiunea colonelului Ilie Badale, care se afla de față, apăsă ușor pe una din clapele magnetofonului... Vocea Ralucai inundă încăperea.

— ...Mioara Ciolan abia se întorsese de pe litoral. Grăbită, mi-a confiat că ar avea nevoie de schița locului unde a fost găsit acel minereu special despre care, fără să-mi dau seama, i-am povestit cîte ceva. Se înțelege, am refuzat. A motivat la început că mă întreabă de curiozitate, apoi mi-a spus deschis că e o afacere... bănoasă. Mi-a arătat o poșetă cu 45 000 lei. Nu mai știam ce să cred. Am încercat pur și simplu s-o izgonesc. A trecut la șantaj și promisiuni...

— A ajuns departe afurisita l' izbucni colonelul.

— Mda, bolborosi Suciu. atent la derularea benzii magnetice.

Va urma